

ΘΕΣΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ

Οὐάλλας Στήβενς

Τὸ πραγματικὸ εἶναι μονάχα ἡ θάση. Εἶναι δῆμος ἡ θάση.

“Ολη ἡ ποίηση εἶναι πειραματικὴ ποίηση.”

Τὸ ποίημα ἀποκαλύπτεται μόγο στὸν ἀγέδεο.

Διαθέτει κανεὶς ποίηση μὲ τὰ γεῦρα του.

Αἰσθηματικότητα εἶναι ἡ ἀποτυχία τοῦ αἰσθήματος.

“Οταν δρίσκεσαι στὸ τέλος τοῦ γεγούτος δὲν σημαίνει πώς δρίσκεσαι στὴν ἀρχὴν τῆς φαγτασίας, ἀλλὰ στὸ τέλος ἀμφοτέρων.”

Η ποίηση εἶναι ἡ χαρὰ τῆς γλώσσας.

“Όλες οἱ ιδέες μας ἔρχονται ἀπὸ τὸν φυσικὸ κόσμο: Δέντρα=διμπρέλλες.”

Ο ρεαλισμὸς εἶναι ἡ παραφθορὰ τῆς πραγματικότητας.

Αλλαγὴ οὐφους εἶναι ἀλλαγὴ θέματος.

Υπάρχει κάτι τὸ ἀγροτικὸ σὲ κάθε ποιητή.

Η πρόοδος, δῆμος κι ἀν τὴν δοῦλε, εἶναι μιὰ κίνηση μὲς ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς δρολογίας.

Κάθε ποίημα εἶναι ἔνα ποίημα μέσα σ' ἔνα ὄλλο ποίημα: τὸ ποίημα τῆς ιδέας μὲς στὸ ποίημα τῶν λέξεων.

Η ποίηση εἶναι μία ἀνταπόκριση στὴν ξαθημερινὴ ἀναγκαιότητα δρθῆς λήψεως τοῦ κόσμου.

Ἐντέλει ἡ ἀλήθεια δὲν παῖσει ρόλο.

Επιλογὴ-Μετάφραση: Αρη Μπερλή

Απὸ τὰ «Adagia»